

S šolskimi potrebščinami je bilo predvidenih jako dobro 180 sol, dobro 400, zadostno 263 in nezadostno 22 sol.

Podučevalo se je na 181 s prav dobrim vspehom, na 442 z dobrim, na 207 z zadostnim in 35 solah z nezadostnim vspehom.

Prav marljivih učiteljev je bilo 1380, marljivih 1276 in 133 manje marljivih.

Na 58 zasebnih solah je bil podučni vspeh različen in sicer na 21 prav dober, na 33 dober, na 4 zadosten.

Kaki so stroški za šolstvo? V šolskem letu 1899/1900 so znašala

1. Plačila učiteljev in funkcij-ske doklade	3.550.456,65 K
2. Starostne doklade	750.579,36 »
3. Nagrade za one, ki so čez mero podučevali	9.978,14 »
4. Nagrada za poduk v veronauku	92.026,29 »
5. Podpore	7.010,— »
6. Stroški za okraj. knjižnice	2.474,42 »
7. Okrajni učiteljski zbori	9.590,82 »
8. Deželni učiteljski zbori	1.021,90 »
9. Razni stroški	5.735,24 »

Skupaj . . . 4.428.872,82 K

L. 1898/99 so znašali ti stroški 3.555.259,76 K. Stroški so se torej pomnožili za 873.613,76 K.

K tem stroškom, katere plačuje dežela, se vštejejo še stroški raznih krajnih šolskih svetov. — Krajni šolski sveti so potrošili 883.396,19 K. A od mnogih krajnih šolskih svetov se ni predložil račun; ti stroški znašajo gotovo jeden milijon kron.

V zavodu za gluhe in slihe je bilo leta 1900/1901 63 dečkov in 69 deklic, skupaj torej 132 gojencev. Stroški za vsakega so znašali l. 1900: 399 K.

Cesta Ljubno - Luče - Solčava je v slabem stanu. Deželni stavbeni urad je poslal okrajnemu odboru v Gornjem gradu načrt za popravilo te ceste. Okrajni odbor se je obrnil do vlade za zdato podporo.

Dravski most pri Marenbergu bode stal 77.000 K. Dežela plača v treh letih 20.000 K. Nek most v Slovenjegraškem okraju med Celjem in Slovenji gradcem, v sporočilu deželnega odbora imenovan »Fuchsmühl« je proračunjen na 29.000 K.

Uravnavanje rek. Deželni odbor je razvrstil po večji ali manjši potrebi uravnavo in popravilo vodnih strug v tri oddelke. Prvi oddelek bo stal 15.800.000 K, drugi oddelek 10.728.000 K, tretji oddelek 8.119.000 K. Skupaj torej okroglih 35 milijonov.

Deželni odbor se je obrnil do vlade, naj pripomore k tej uravnavi z izrednim doneskom.

Državni zbor.

Dunaj, 30. aprila 1902.

Proračunska obravnava

traja že brez konca in kraja in še ne zna nihče, kedaj se bo končala. Prišlo je na vrsto že okoli 200 govorikov in še jih bo govorila kakšna stotina. Na vrsto ima priti v tekočem zasedanju še novi davek na železnične vožne karte in o znižanju cene soli za živino. Prihodnji teden pa sploh ne bo nobene seje, ker bodo zborovale delegacije.

Te dni se je vršila razprava o davkih, ki je bila končana 29. aprila.

1. Zemljiški davek se je znižal že pred nekaterimi leti za 5 milijonov kron. Poprej se ga je odrajtovalo 75 milijonov kron; po tem znižanju 70 milijonov. Vsled novega osebne dohodninskega davka se pa zemljiški davek še dalje zniža za 15 odstotkov, to je za 9.675.580 kron in znaša za leto 1902: 54.800.000 kron. Vsled uim se pa zemljiškega davka zopet vsako leto odpise za blizu 3 milijone kron. Leta 1900 se ga je iz tega vzroka odpisalo na Štajerskem 90.997 kron.

2.) Hišni davek je nesel leta 1900: 70.040.907 kron; za leto 1902 je proračunjen na: 71.020.000 kron. Hišni davek je v Avstriji neznosen. V proračunskem odseku se

je zahtevalo od vlade, naj predloži načrt zakona, s katerim se naj zniža ta davek in je finančni minister obljubil, da hoče ugoditi tej želji.

3. Poslopja, katera so prosta najemninskega davka, pa morajo plačevati petodstotni davek, od tega dohodka bojo vrgla državi l. 1902: 6.200.000 kron.

4. Splošna pridobnina je proračunjena na 34.400.000 kron. Leta 1901 je nesla 35 milijonov kron.

5. Krošnjarina je proračunjena na 280.000 kron.

6. Pridobnina od podjetij, ki morajo nalagati javne račune, je proračunjena na 50.995.000 kron.

7. Rentnina na 7 in pol milijona kron.

8. Osebna dohodnina na 48.250.000 kron. Leta 1900 je moralo plačati osebni dohodninski davek 800.257 oseb, na Štajerskem 44.457 oseb.

9. Davek od uradniških plač. Uradniki, ki imajo letne plače čez 6.400 kron, morajo plačevati posebni davek, ki je proračunjen za leto 1902 na 1.820.000 kron.

10. Pristojbine od davčnih izterjatev bodo dale 1.955.000 kron.

11. Zamudne obresti 915.600 kron.

Vsi dohodki od direktnih davkov so proračunjeni za leto 1902 na: 278.235.600 kron. Štajarska je dobila od osebne dohodarine leta 1900: 331.130 kron, Kranjska 76.551 kron.

Deset govorikov se je oglasilo k besedi pri tej točki. Vsi so se pritoževali o neznoznem bremenu, ki ga nalagajo razni davki davkoplačevalcem. Nekateri govoriki so dolžili davčne nadzornike, ki prehudo pritiskajo davčni vijak in vsled tega dobijo boljše službe od drugih, ki tega posla tako dobro ne razumejo. Večkrat je vmes posegel finančni minister sam ter zagovarjal svoje uradnike.

Govoril je pri razpravi o dohodkih tudi vsenemški poslanec iz Lipnice Malik, ki je med drugim dolžil katoliške duhovnike, da zamolčijo svoje dohodke, da plačujejo premalo davkov. Temu kričanju je ugovarjal poslanec Žičkar jako ostro in krepko.

Carina

(za uvoz tujega blaga, n. pr. vina, kave, itd.) bo nesla 100.159.100 kron, torej za blizu 10 milijonov manje, kakor leta 1901 in sicer radi tega, ker se ne uvaža več toliko kave in laškega vina, kakor prejšnja leta.

Vsi indirektni davki (užitinski davki od žganja, vina, piva, mesa, sladkorja itd.) s carino vred bodo znašali 905.714.637 kron torej trikrat več, kakor direktni. Žganjarija bo nesla skupaj državi 90 milijonov kron; od tega pa mora država dati deželam 19.200.000 kron.

Davek od sladkorja	znaša	95.900.000 kron,
» » vina in mošta	»	11.050.000 »
» » piva	»	77.800.000 »
» » mesa	»	15.550.000 »
» » mineral. olja	»	17.400.000 »
za sol bo dobila država	»	45.912.000 »
tobakarji bodo plačali	»	220.101.200 »
koleki bodo nesli	»	44.590.000 »
razne takse bodo nesle	»	5.300.000 »
razne pristojbine bodo nesle	»	96.555.000 »
loterija bode nesla	»	30.535.000 »
mitnice bodo nesle	»	2.071.900 »

O mitnicah je bila 29. aprila zanimiva razprava. Krščanski socialci so predlagali, naj se s prihodnjim 1. julijem mitnice odpravijo. Za predlog so glasovali tudi Slovenci. Finančni minister je obljubil, da nehajo mitnice s prihodnjim novim letom. Predlog krščanskih socialcev je bil odklonjen s 133 proti 113 glasom.

Dopisi.

Od Sv. Petra pri Mariboru. (Slavnosten dan). Dne 20. aprila t.l. se je obhajala pri nas slovesnost, kakoršne Št. Peterska župnija že dolgo ni videla in je menda kmalu tudi ne bo. Po občeznani požrtvovalnosti in

vsestranskem prizadevanju č. g. župnika in duh. svetovca Martina Jurkoviča so si namreč župljani omislili krasno podobo sv. Družine, koje blagoslovlanje se je vršilo pretečeno nedeljo nad vse veličastno in ganljivo. Pravi sijaj vsej svečanosti so podelili premil. knez in škof, ki so na prošnjo č. g. župnika sami blagovolili priti blagoslovit to podobo. Že na predvečer so krasni slavaloki s primernimi pomenljivimi napisi, ljubki dreveredi prirejeni iz zelenega smrečja in prepreženi z bujnimi vencii dišečih cvetlic naznanjali, da se Št. Peter pripravlja na izvanredno slavnost. Ko je odzvonilo »Zdrava Marija«, se zasliši toli priljubljeno trjančenje, med odmori se je razlegalo mogočno pokanje možnarjev daleč čez Slovenske gorice in tje čez Dravsko polje, množica ljudstva pa je občudovala umetni ogenj, ki se je v povzdigo svečanosti na predvečer priredil.

A najbolj željno se je pričakovalo prihodnjega dne. Končno je napočil toliko zaželen dan, kojega so spet na vsezgodaj naznanili miloubrani glasovi zvonov in mogočno doneči streli. Okoli 9. ure se pripeljejo milostljivi knez in škof, kojih je pričakovalo obilno število ljudstva, dasiravno je bil slovesen vhod v cerkev napovedan še le ob 10. uri. Proti deseti uri začel se je pomikati sprevod v cerkev. Ko so premilostljivi knez in škof podobo slovesno blagoslovili, so ob asistenci preč. gg. stolnega dekana K. Hribovskega, stolnega župnika Bohinca in stolnega kanonika Mlakarja ter mnogih drugih č. gg. duhovnikov peli pontifikalno sv. mašo. Po dokončani sv. maši so stopili na prižnico ter so vernikom v ginljivih besedah priporočali češčenje in posnemanje sv. Družine Nazareške. K sklepu so še prevzvišeni vladika vernikom podelili svoj višepastirski blagoslov.

Popoldne so preč. gosp. prelat in stolni dekan K. Hribovšek peli lavretanske litanije. Lep in ginljiv prizor se nam je pokazal po opravljeni popoldanski službi božji. Zunaj cerkve namreč so čakale matere, ki so pripeljale ali prinesle svoje majhne otročiče, da bi jih premilostni nadpastir blagoslovili, kar so tudi drage volje storili.

Tako se je končala ta za celo faro toli pomenljiva in lepa slovesnost, ki bo gotovo vsem faranom ostala živo v spominu že zavolj tega, ker so imeli v svoji sredini premilega nadpastirja. Prevzvišeni so nazadnje še obiskali zavod č. solskih sester, katere so po napornem delu istega dne pripravile mično zabavo. Njih gojenke so namreč predstavljale sv. Pavla v slikah z živimi podobami in igrokaz s petjem »Odpadnikova sestra«; oboje izvršno delo in izborna uprizorjeno od č. sestre M. Vspodbujevalne besede prevzvišenega vladike bodo kakor č. sestre bodrile v njihovem blagem poklicu, tako tudi njih gojenke mogočno nagibale k vztrajnosti in gorečnosti.

Sevnica ob Savi. (Naša občina) je postala udova vsled odstopa gospoda župana. Dasiravno homo imeli na jesen nove volitve, vendar je gospod župan prostovoljno ostavil to častno službo. Vodstvo občine je prevzel začasno najstarejši občinski svetovalec, posilinemec Anton Smrekar. Dvakrat je že povabil gospode odbornike k izvolitvi novega župana, a nikdar jih ni bilo zadostno število. Pa to ni nič novega, saj težavnejšega posla ni, kakor naš sevnški odbor skupaj zbrati k sejam in drugim posvetovanjem. Kmetje še že pridejo bodisi v nedeljo ali delavnik, gospodje iz trga pa nimajo časa, ob nedeljah ne, ker so večinoma obrtniki, ob delavnikih pa nočejo priti. Kmetom je seve boljše pri rokah, ko ima eden dve uri, drugi imajo pa po eno uro hoda. Mislil bo kdo, da je gospod župan radi tega odstopil. O ne!

Meseca marcija smo čitali v »Sloven. Gospodarju« o neki čudni uganki, a zdaj nam jo je stavil gospod župan. Kakor je bilo rečeno o tisti uganki, da bi jo gospodje tržani lahko rešili ko bi hoteli, kmetje bi jo pa radi, pa je ne morejo, ker jih je komaj ena tretjina v odboru. Priporočati bi bilo celemu

odboru, naj bi se bolj oziral na gospoda župana in občane sploh, kakor pa na posamezne uslužbenke, kateri nam niso v korist. Tretjokrat je sklican odbor na 4. majnik k volitvi. Bomo videli, kaj bo.

Najboljše in najlepše za občino bi bilo, da ostane še pod prejšnjim vodstvom. Gospoda župana pa tudi lepo prosimo, da še sprejme to častno mesto nazaj, ker ima kmečko ljudstvo posebno zaupanje do njega. Odborovo večino pa tudi prosimo, naj gosp. župana podpira v njegovih težavnih poslih. Nahajajo se nekatere osebe po trgu, ki se hočejo norčevati iz kmetov, ki se vtikajo v občinske razmere, a te bi pa opomnili na pregovor, ki pravi: Kdor preveliko govori, naj gleda, da se v jezik ne vgrizne. Nič se ne prenaaglite, mogoče je, da tudi nam kmetom že »zora puca, bit' če dana.«

Ormož-okolica. (Zahvala). V pretekli zimi ustanovila se je na novi slovenski soli ormoške okolice šolarska kuhinja in sicer v tolikem obsegu, da je bilo mogoče skozi štiri mesece vsak šolski dan opoldne priskrbeti 80 revnim in oddaljenim otrokom toplo kosilce.

Za ta blagi namen so darovali g. dr. Omulec, odvetnik v Ormožu 26 K; č. g. Kubinek, kaplan v Ormožu 18 K; g. dr. Kristan, zdravnik v Ormožu 16 K; g. dr. Presker, sodnik v Ormožu 10 K; g. Gomzi, gostilničar v Ormožu 10 K; g. dr. Gersak, bilježnik v Ormožu 5 K; č. g. Stiberc, župnik v pok. v Pušincih 5 K; g. Šepce, trgovec v Ormožu 5 K; č. g. Glibe, župnik v Ormožu 4 K; g. Pernat, koncipijent v Ormožu 2 K; g. Jerše, davkarski pristav v Ormožu 2 K; gosp. Gera Magdič, mlinarica v Pavlovcih 2 K; g. Kandrič, gostilničar v Ormožu 2 K; g. Horvat, mlinar v Pušincih 2 K; g. Topolovšek, klepar v Ormožu 2 K; g. Kovačič, posestnik v Ormožu 1 K. Denarni prispevki znašali so torej 112 K.

Razun tega so darovali različna živila iz Ormoža: gg. dr. Omulec, dr. Gersak, Gomzi, Mikl, Šepce, Kandrič, Haler in Jozefa Magdič; iz Hardeka: gg. M. Stanič, Hanzelič, J. Vaupotič in A. Žinko; iz Pavlove: gg. A. Šošarič in M. Keček; iz Pušinc: gg. A. Horvat in L. Bezjak; iz Dobrave: g. J. Vaupotič.

Končno so še opoldne otroke domov na obed vzeli gg.: dr. Omulec, dr. Presker, Jozefa Magdič, vsi trije učitelji in šolski sluga L. Meško.

Vsem tem blagim darovateljem in podpornikom prepotrebne šolarske kuhinje izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo.

Ormož-okolica, dne 28. aprila 1902.
Martin Stanič, načelnik, Jos. Rajšp, šol. vodja.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Letošnja spomlad. Sv. Jurij je storil letos popolnoma svojo dolžnost, katero mu nalaga ljudski pregovor.

On pomlad v deželo prinesel je,
vso zemljo z zelenjem potresel je.

Še celo več je storil sv. Jurij, kakor pričakujejo ljudje, prišel je v naše kraje ne z zeleno, ampak s pisano suknjo. Toda zima se je kruto maščevala, da jo je pregnal tako zgodaj iz naših dežel. Poslala je skrivoma nazaj svoje otroke, sneg in mraz. V ponedeljek zjutraj je bilo videti prve sledove snega, v torek pa je celo pravilno snežilo. V strahu in trepetu živi te dni naš kmet. Danes še gleda vse v divnem cvetju in bujnem razvoju, a čez noč — mogoče — bo vse uničeno. Bog obvaruj!

Imenovanje. Okrajnim glavarjem mariborskim je imenovan gospod namestniški svetovalec Marija grof Attems, dosedaj vodja ptujskega okrajnega glavarstva.

Društvo „Naprej“ v Celju je 27. t. m. zborovalo v Narodnem domu. Zborovanje je otvoril predsednik dr. Karlovšek z običajnim pozdravom na došle. Navzočih je bilo do

300 oseb, med tem polovico kmetov iz okolice. Tajnik Ivan Rebek je poročal o delovanju društva v preteklem letu, blagajnik Ivan Likar o blagajničnem prometu. Po končanem društvenem poročilu se oglasi k besedi notar Baš. Naznani, da je bil v zadnji številki lista »Naš Dom« na tak način napadan, da je vsled tega primoran iz društva izstopiti, ako se današnji zbor ne izreče, da je trditev v »Našem Domu« neresnična, (klici: »je neresnična!«) in da dela »Naš Dom« škodo slovenski politiki (klici: »dela škodo!«). — To je bila za nekatere liberalno navdahnjene ugodna prilika, da so prišli s »pereat«-klici na dan. — Na večino navzočih kmetov naredilo je to neugoden utis, nekateri so bili naravnost razžaljeni. Slišal sem opazko: da »zaradi jednega članka se ne sme obsoditi celega lista«, »ako bomo začeli sami proti sebi ruvati, se vse neha« in: »sedaj se bomo začeli še sami med seboj prepirati«, — a do glasnega ugovaranja — menda radi ljubelega miru — ni prišlo. — Predsednik Karlovšek pozval je za tem zborovalce, da dajo notarju Bašu zadoščenje s tem, da mu izrečejo popolno zaupanje. (Klici: »Živijo notar Baš!«) — Govoril je potem g. Rebek ter pozivljaj kmete, da naj bodo odločni narodnjaki, naj svojo narodno samozavest povsod kažejo in naj ne pustijo sramotiti svoj materni jezik. — Dr. Dečko je pošteno ožigosal grdo počenje naših narodnih nasprotnikov, ki se nam prilizujejo le, kadar potrebujejo naše podpore, drugače pa pometajo z nami, kakor s svojimi hlapci. Kot siromaki so prišli k nam si kruha iskati, čisto ponižni so bili. Ko pa so skozi nas obogateli, postali so preširni in ošabni ter začeli gospodovati in zapovedovati. Toda slovensko ljudstvo vstaja, začelo se je družiti in organizovati ter se posluževati gesla »svoji k svojim«. In vspehi se že kažejo. Edna nemška tvrdka za drugo propada, med tem ko naši trgovci lepo vspevajo. Z združenjem dosežejo se velike stvari; z združenjem vseh slovanskih poslancev dosegli smo sijajno zmago glede slovenske gimnazije, katero so nam hoteli Nemci ugrabiti, z združenjem doseglo je društvo vpeljavo nove mere pri oddaji mleka in doseglo bo še marsikatero lepe vspehe. Edina naša rešitev je organizacija naših stanov. Le na ta način otrsli se bomo tujega jarma, kakor so se ga otrsli že pred nami bratje Čehi. Dr. Karlovšek zaključil je zborovanje s pripombo, da bode društvo zanj prirejalo pogostoma enaka zborovanja po vaseh v okolici Celja. Ves shod vršil bi se bil v najlepšem sporazumljenju in slogi, da bi ne bilo zopet nesrečnega notarja Baša. Tukajšnji Slovenci živo obžalujejo, da je ta prepis nastal, ki ako se ne poravnava v pravem času, utegne postati osodepoln za štajerske Slovence. Pa tukaj gojijo upanje, da se cela stvar poravnava. — Opomba uredništva: Na ta način gotovo ne! Ker nam je došlo poročilo v zadnjem trenutku, odlagamo za danes nadaljne pripombe!

Umrli je v Mariboru g. Vencelj König, posestnik lekarne »k Mariji pomagaj« v graškem predmestju.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Računi pri nemški hranilnici in posojilnici v Št. Lenartu se ne vjemajo prav. Zmanjkalo je vsaj okoli 140.000 K. Kontrolor in knjigovodja obenem (!!) je bil pri hranilnici med Nemci visoko spoštovani, Slovencem skrajno sovražni umrli župan Mravljak, brat mariborskega advokata dr. Ernsta Mravljaka. Zdaj se vršijo natančnejše preiskave. Mi hočemo počakati, kaj se bo dognalo, potem bomo govorili. Nemški tatarji po Spodnjem Štajerskem so silno potrti vsled tega dogodka v Št. Lenartu!

Pri Sv. Kunigundi na Pohorji je minoli ponedeljek 27letni mladenič Anton Gričnik zavoljo popravila nesel neko orodje kovaču. Pri kovačnici sta se on in neki že prileten žagar začela šaliti, in pri tem je mož z železnim kolom, ki ga je ravno držal v

roki, po nesreči mahnil ter zadel v desno nogo mladeničevo, da se je kost pri sredini litke ali meče popolnoma prelomila. Hitro poklicani zdravnik je kosti vravnal, a revež seveda čuti bolečine; trpi pa trpin potrpežljivo.

Izpitni učiteljske usposobljenosti na tukajšnjem c. kr. učiteljsku so se začeli danes 1. majnika in bodo trajali do 7. majnika. Oglasilo se je le 6 gg. učiteljev, oziroma gc. učiteljic.

Osebnost. Tehnični vodja državnih del za pokončavanje trtne uši gosp. Franc Matjašič je imenovan vinorejskim nadzornikom I. razreda s sedežem v Gradcu.

Premeščenje. Finančni minister je iz službenih ozirov premestil c. kr. geometra Em. Martinyja iz Celja v Maribor. Njegov namestnik je novoimenovani c. kr. geometer R. Verbič; svoj sedež pa ima v Konjicah in ne več v Celju.

Osemdesetokrat godoval je letos g. Jurij Napotnik v Konjicah. Ob tej priložnosti so svojega očeta-godovnjaka »na Jurijevo« obiskali mil. gospod knezoškof iz Maribora. Oba skupno sta med ostalim obiskala obe cerkvi in grob zvečene tovarisice, oziroma matere. — Duševno in telesno krepkemu jubilarju ljubi Bog daj še mnoga, mnoga leta obhajati Jurijevo!

Iz Savinjske doline se z dne 26. poroča: Če nas ljubi Bog obvaruje mraza in poznejših ujim se kaže v vsej Savinjski dolini prav dobra letina. Sadja, vina in žita se obilo obeta; tudi hmelj se že prav lepo razvija. Drevje je vse v cvetju. Druga leta imel je sv. Jurij komaj zelen plašč, letos ima pa kakor v maju s cvetjem posutega.

Oddaja lova. Sledeče lovske okolice bodejo na spodaj naznanjenih mestih in dneh na 8 let, to je od 1. julija 1902, do 1. julija 1910 po dražbi oddane. V uradu ces. kr. okrajnega glavarstva v Mariboru dne 10. junija 1901 ob 9. uri dopoldne Dobrenj, Sv. Ilj. Jelovec pri Kamnici, Janžovska gora, Kaniža, Karčovina, Št. Kunič, Polička vas, Ravnica, Slemen, Svičina, Vukovski dol, Vrtički vrh in Cirknica; dne 11. junija 1902 ob 9. uri dopoldne: Grušova, Jarenina, Št. Jakob, Št. Marjeta na Pesnici, Št. Martin pri Vurbergu, Št. Peter, Dolnji Duplek, Vosek, Gornji Boč in Ciglenci. C. kr. okrajno glavarstvo Maribor, dne 18. aprila 1902.

Tisoč psov pokončali so v zadnjih tednih po Štajerskem in Koroškem radi stekline. Nad 70 ljudi je bilo popadenih, od teh jih je mnogo umrlo. Pasji kontumac je sedaj proglašen za vse kraje od Beljaka do Semeringa.

Iz šole. Učiteljem je imenovan na soli v Pišecah začasni učitelj g. Rudolf Kalan istotam, na dvojezično ljudsko šolo v Brežicah pride za učiteljico učitelj. gđc. J. Sorič iz Teharij. Za učiteljico na ljudski soli v Bučah je imenovana učiteljica gđc. Roza Preskar. Definitivni učitelj gosp. Gustav Potočnik v Petrovčah, okraj Celje, gre v stalni pokoj.

St. Pavel pri Preboldu. Preteklo soboto je tukaj umrl mož v najboljših letih, ker se je preveč žganja napil. Umrli je nagloma in nepreviden. Mož je bil sicer dober kristjan, je redno obiskaval službo božjo in tudi pri popoldanski službi božji si ga večkrat videl. Pa to slabost je imel, da je rad žganje pil, in ta ga je spravila v prerani grob.

Pot je zgrešil. V ponedeljek, dne 14. aprila t. l. se je vračal iz Radgone 49letni Valentin Štelcar, posestnik iz Kraljevec, župnijske Sv. Jurija ob Ščavnici. Na potu je najbrž zašel, ker do sedaj je vse poizvedovanje domačih zastoj. Mož je šantav, male velikosti, okrogloliččen, sivih oči, rumenočrni las, obrat, slab in bolehen, ter medlega, bledega obraza. Oblečen je bil v snažno, črno, dolgo suknjo, sive hlače in črni telovnik. Na nogah je imel obute goveje čevlje in palico v roki. Kdor bi znal za moža, ali ga videl, ali kje našel,